

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209581
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118209581.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne obce Skalka nad Váhom, so sídlom Skalka nad Váhom, Skala 103, IČO 00 311 961, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667 proti žalovanému L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. F. R., J. F. R. XXX, zastúpenému JUDr. Andrejom Opetom, advokátom, so sídlom Trenčín, Hroznová 2318, o zaplatenie 1906,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14Csp/152/2018-129 zo dňa 10. decembra 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania **j e** žalobkyňa **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému v sume aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne /výrok I./ a rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % /výrok II./. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa /v ďalšom texte tiež obec alebo obec J. nad R./ sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 1906,90 eur s príslušným úrokom z omeškania z dôvodu, že žalobkyňa vykonala v období rokov 2014 - 2017 vývoz splaškových vôd z kanalizácie Prúdy a jeho náklady na tento vývoz vyúčtovala vlastníkom dotknutých nehnuteľností postupom podľa počtu osôb trvalo prihlásených k pobytu v týchto nehnuteľnostiach. Vyúčtovanie si žalovaný prevzal ale náklady neuhradil. Je teda nesporné, že žalobkyňa vyviezla za žalovaných splaškovú kanalizáciu, a preto je potrebné takto vzniknuté náklady žalobcovi nahradiť.

2. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého výsledkov a medzi stranami nesporných skutočností zistil, že žalovaný bol napojený na neskolaudovanú "kanalizáciu" žalobkyne, že splašky do nej vypúšťal a že za to nič neplatil. Žalobkyňa tieto splašky vyviezla až po rozhodnutí Okresného úradu Trenčín. Žalovaný je obyvateľom žalobkyne a je vlastníkom rodinného domu súp.č. XXX v katastrálnom území J. F. R.. Ide o ulicu, na ktorej sa nachádza spolu 10 rodinných domov. Rodinný dom žalovaného bol postavený žalovaným a žalobkyňa vydala na stavbu domu stavebné povolenie a následne aj kolaudačné rozhodnutie dňa 11.06.2008. Podľa kolaudačného rozhodnutia žalobkyne stavba obsahuje aj prípojku kanalizácie. V konaní tiež nebolo sporné, že pozemok, na ktorom žalovaný postavil svoj dom, bol kúpený od žalobkyne a rovnako tak žalobkyňa nerozporovala tvrdenie žalovaného, že predmetom kúpy bol pozemok aj s deklarovanou prípojkou kanalizácie. Od februára 2014 do decembra 2017 žalobkyňa vyvážala splaškovú vodu z kanalizácie (žumpy) v časti Prúdy, do ktorej bol napojený aj žalovaný, pričom celkovo za tieto vývozy zaplatila žalobkyňa sumu 12.444,08 eur, čo vyplýva z prehľadu nákladov na vývoz odpadovej vody. Okresný úrad Trenčín vydal dňa 09.04.2015 rozhodnutie č. OU-TN-OSZP3-2015/007837-005 TPJ, ktorým uložil žalobkyni ako stavebníkovi stavby

"Kanalizácia na pozemku a pozemku p. č. XXX, XXX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/X v k.ú. J. F. R.": zabezpečiť likvidáciu splaškových odpadových vôd z tejto kanalizácie vhodným spôsobom a predložiť návrh konkrétneho riešenia likvidácie odpadových vôd z dlhodobého hľadiska (napr. vybudovaním čistiarne odpadových vôd, akumuláciou v kapacitne postačujúcej žumpke, likvidáciou odpadových vôd individuálne, v žumpách pri jednotlivých rodinných domoch ...), nakoľko odkladom výkonu rozhodnutia by mohlo dôjsť k znečisteniu, alebo ohrozeniu podzemných vôd. V tomto rozhodnutí sa v jeho odôvodnení konštatuje okrem iného aj to, že Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie vykonal dňa 05.12.2014 štátny vodoochranný dozor u stavebníka, ktorým je obec J. nad R., v súlade s § 66 vodného zákona a zákonom o kontrole v štátnej správe, na stavbe kanalizácie. Vykonanie štátneho vodoochranného dozoru vyplynulo zo šetrenia podnetu Ing. R. D., J. F. R. XXX zo dňa 18.06.2014, ktorý upozornil Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie na vypúšťanie odpadových vôd z 9 rodinných domov na ulici Nová v J. F. R. do nedokončenej kanalizácie. Vykonaným dozorom boli zistené nedostatky, preto okresný úrad zahájil dňa 25.02.2015 konanie vo veci uloženia nápravných opatrení podľa § 66 ods. 5 vodného zákona stavebníkovi, obci J. nad R.. Konanie sa uskutočnilo dňa 18.03.2015. Vykonaným štátnym vodoochranným dohľadom sa zistilo, že obec J. nad R. užíva stavbu kanalizácie bez stavebného a kolaudačného povolenia. V obci nie je vybudovaná čistiareň odpadových vôd, a teda ani nie je možné kanalizáciu dodatočne povoliť a užívať. Na kanalizáciu je napojených minimálne 9 rodinných domov nového stavebného obvodu k. ú. J. F. R., ktoré boli napájané postupne v rokoch 2003-2009. Do 14.02.2014 neboli splaškové odpadové vody z kanalizácie vyvážené. Kanalizácia, nie je zabezpečená proti úniku odpadových vôd, nie je vodotesne ukončená, ani nie je zaústená do čistiarne odpadových vôd s primeraným čistením, resp. vodotesnou žumpou, teda dochádza k ohrozeniu akosti podzemných vôd. Okresný úrad Trenčín vydal dňa 09.11.2015 rozhodnutie č. OU-TN-OSZP3-2015/012756-012 TPJ, ktorým uložil žalobkyni pokutu 8.000 eur za spáchaný správny delikt - užívanie časti stavby verejnej kanalizácie, od roku 2006 po súčasnosť bez kolaudačného povolenia. V tomto rozhodnutí sa v jeho odôvodnení konštatuje okrem iného aj to, že dôkazom toho, že obec je vlastníkom stavby, je prehlásenie starostu obce vyplývajúce z predchádzajúcich šetrení a zápisníc z týchto šetrení, predložený zápis o odovzdaní a prevzatí časti stavby zo dňa 30.09.2003 i záznamy zo stavebného denníka. Celková dĺžka kanalizácie zistená odborným odhadom počas obhliadky je 450 m. Starosta obce, p. I. U. potvrdil, že na kanalizáciu je napojených 9 rodinných domov nového stavebného obvodu k. ú. J. F. R.. Na kanalizáciu boli domy napájané podľa vyjadrenia starostu obce postupne od roku 2003 až 2009. Kanalizácia nie je ukončená čistiarňou odpadových vôd, žumpou ani vodotesne zabezpečená. Protokol zo štátneho vodoochranného dozoru bol odsúhlasený a podpísaný starostom obce dňa 17.12.2014, zároveň boli uložené vedúcemu kontrolovaného subjektu tam uvedené opatrenia. Opatrenia týkajúce sa zabezpečenia likvidácie splaškových odpadových vôd vhodným spôsobom, ktorým sa dosiahne rovnaká úroveň ochrany vôd ako pri odvádzaní týchto vôd verejnou kanalizáciou neboli obcou Skalka nad R. prijaté. Ďalej sa v rozhodnutí konštatuje, že obec J. nad R. užíva kanalizáciu od roku 2006 bez kolaudačného povolenia, bez zabezpečenia primeraného čistenia odpadových vôd, alebo zabezpečenia jej vodotesnosti, čo bolo správnym orgánom jednoznačne zistené počas šetrenia podnetu dňa 08.07.2014 a pri štátnom vodoochrannom dohľade 05.12.2014 preukázané. Stavba bola zrealizovaná bez stavebného povolenia. Starosta obce sa k užívaniu kanalizácie na konaní priznal, rodinný dom Ing. D. bol na kanalizáciu napojený s jeho súhlasom. Dôkazom tohto, že stavba je užívaná sú okrem iného predložené doklady o vývoze odpadových vôd z kanalizácie zo dňa 14.2.2014, 7.4.2014, 8.5.2014, 30.5.2014. Na ústnom pojednávaní dňa 08.07.2014 starosta obce uviedol, že do termínu 11.07.2014 zabezpečí kanalizáciu tak, aby bola vodotesná, zazátkuje a odpadové vody akumulované v kanalizácii bude pravidelne vyvážať. Ku dňu prerokovania správneho deliktu 5.11.2015 doklad o vodotesnosti kanalizácie nepredložil, toto opatrenie nesplnil. Bolo konštatované, že bol ohrozený verejný záujem z hľadiska ochrany životného prostredia a zdravia osôb. Tento stav pretrváva. Pri ukladaní sankčného postihu orgán štátnej vodnej správy prihliadal na skutočnosti za akých bol správny delikt spáchaný. Správny orgán vzal do úvahy, že rodinné domy boli napájané na kanalizáciu s vedomím i súhlasom starostu obce, ktorý zároveň zastupoval i stavebný úrad. Toto konanie bolo účelové a neuvážené. Kanalizácia účelovo odvádzala len odpadové vody z nového stavebného obvodu i napriek skutočnosti, že je vedená husto osídleným, zastavaným územím obce. Tento stav pretrváva od roku 2006, rodinné domy nového stavebného obvodu boli postupne na kanalizáciu napájané, kolaudované do roku 2009. Stavebník o tejto skutočnosti vedel, neprijal potrebné opatrenia. Vedel, že kanalizácia nie je skolaudovaná, odpadové vody odvádzané kanalizáciou nemajú zabezpečené primerané čistenie. Konanie stavebníka a zároveň stavebného úradu bolo nelogické a bez opory v zákone. Týmto neuváženým konaním boli ohrození obyvatelia ostatnej časti obce. Obec J. nad R. svojím prístupom k riešeniu danej situácie a odstráneniu zistených nedostatkov nebola orgánu štátnej vodnej

správy nápomocná, nereagovala na výzvu vykonať štátny stavebný dohľad na stavbách jednotlivých rodinných domov. Doklady potrebné k posúdeniu riešenej veci požadované orgánom štátnej vodnej správy predkladala na opakované výzvy, čím sťažovala priebeh jednotlivých konaní, a tým sa predlžovalo riešenie problému. Ďalej mal súd za preukázané, že až rozhodnutím Okresného úradu Trenčín zo dňa 05.06.2019 bola dodatočne povolená líniová vodná stavba - J. nad R. - splašková kanalizácia a bolo povolené užívanie tejto stavby, kde ako stavebník vystupuje žalobkyňa. Účastníkmi konania bolo celkom 69 subjektov. Medzi žalovaným ako producentom a Regionálnou vodárenskou spoločnosťou Vlára - Váh, s.r.o. ako dodávateľom, bola s účinnosťou od 09.09.2019 uzatvorená zmluva o odvádzaní odpadových vôd na odbernom mieste J. nad R. č. XXX. W. vyzvala žalovaného na úhradu nákladov za vývoz splaškových vôd listom zo dňa 20.03.2018, kde tieto náklady vyčíslila na sumu 1906,90 eur za roky 2014-2017. Následne ho vyzvala aj opakovane listom zo dňa 27.09.2018. Štatutárny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že splašková voda z 10-tich rodinných domov, ktoré nemali iné východisko, sa odvádzala do tejto kanalizácie až do 31.08.2019. Bola to 400 metrov dlhá kanalizácia, ktorá mala na konci šachtu. Objem sa teda kumuloval z 10-tich rodinných domov, pričom ostatné rodinné domy v staršej zástavbe mali svoju žumpu a tieto si aj vyvážali. Vývoz splaškov mala žalobkyňa zabezpečený od firmy, ktorá vyvážala aj splašky z bytového domu, kultúrneho domu a obecného úradu. Keď sa stavba kanalizácie skolaudovala všetci majitelia rodinných domov sa k tejto pripojili a uzavreli zmluvy, aby si likvidáciu odpadových vôd zlegalizovali. Obec vynaložila enormné úsilie na vybudovanie kanalizácie a má za to, že obec má nárok na náklady, ktoré s vývozom splaškov žalovaného vynaložil. Od kolaudácie do roku 2014 žiadny stavebník nemal žiadne náklady s fekáliami. Obec sa snažila kanalizáciu vybudovať. Napojiteľnosť jednotlivých rodinných domov bola zabezpečená, avšak v tom čase nebola zabezpečená likvidácia, a teda likvidáciu zabezpečila obec, ktorá má nárok na náhradu s tým vzniknutých nákladov. Za obdobie za rok 2018 do 31.08.2019 bude ešte rozúčtovávať vynaložené náklady, pričom vychádza z toho, že v dotknutých rodinných domoch býva 32 osôb, pričom vychádza iba z toho, koľko osôb je prihlásených na trvalý pobyt a je na zodpovednosti majiteľa rodinného domu, aby nahlásil presný počet týchto osôb a podľa toho je možné výšku korigovať.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 3 ods.1, § 451 ods.1 a 2, § 454 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť tým, že žalobkyňa za žalovaného uhradila náklady tretej osobe za vývoz odpadových vôd zo stavebného telesa - čiernej stavby v jeho vlastníctve, ktorej bola stavebníkom žalobkyňa. Podstata obrany žalovaného spočívala v argumentácii, že v správnom konaní bola žalobkyňi uložená povinnosť zlikvidovať a odviesť splašky z tejto kanalizácie, takže sa nemôže jednať o plnenie za žalovaného. Žalovaný takisto legitímne očakával plnú funkčnosť stavby kanalizácie, nakoľko jeho rodinný dom je pripojený na uvedenú stavbu kanalizácie a takto bol i žalobkyňou právoplatne skolaudovaný. Súd sa stotožnil s obranou žalovaného, že v správnom konaní bola žalobkyňi uložená povinnosť zlikvidovať a odviesť splašky z kanalizácie v jeho vlastníctve, preto sa nemôže jednať o plnenie za žalovaného. Ak teda túto povinnosť mala žalobkyňa a splnenie tejto povinnosti jej bolo uložené rozhodnutím, nie je zrejmé, na základe akej konkrétnej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť na úkor žalobkyne. V tomto ohľade neobstojí ani argumentácia žalobkyne, že pre tento účel treba rozlišovať obdobie do roku 2014 a žalované obdobie rokov 2014 - 2017, kedy už bola stavba kanalizácie v poriadku. Súd konštatuje, že predmetné stavebné teleso nebolo ani v rokoch 2014 - 2017 verejnou kanalizáciou, ale v praktickej rovine bola žumpou, ktorá patrí žalobkyňi a ona zodpovedala za jej stav a vyprázdňovanie. Teda ak ju žalobkyňa i v týchto rokoch vyprázdňovala, a to aj bez ohľadu na správnym orgánom uloženú povinnosť, vyprázdňovala vlastnú žumpu a nie žumpu žalovaného. Ak od žalovaného nepožadovala žiadne plnenie za odvádzanie ich splaškov, je to jej slobodné rozhodnutie, resp. to nasvedčuje pravdivosti tvrdenia žalovaného, že so žalobkyňou boli takto od počiatku dohodnutí. Nemôže tak byť naplnená skutková podstata bezdôvodného obohatenia plnenia za žalovaného. Uvedenému záveru o tom, že žalobkyňa za žalovaného neuhrádzala žiadne výdavky, ktoré by mal znášať žalovaný, keď od neho dlhodobo nepožadovala za odvádzanie odpadových vôd žiadne plnenia, svedčí aj tá skutočnosť, že až do problému so splaškami (teda do februára 2014) žalovaný za odvádzanie splaškov zo svojej domácnosti žalobkyňi nič neplatil. Z oboznámených listín bolo preukázané, že žalobkyňa vybudovala a užívala stavbu tzv. "kanalizácie" v k.ú. Skalská F. R. bez stavebného a kolaudačného povolenia, čo bolo konštatované v rozhodnutí Okresného úradu Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 09.04.2015 a za čo bola žalobkyňa aj sankcionovaná pokutou uloženou rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 09.11.2015. Žalobkyňa vydala dňa 11.06.2008 kolaudačné rozhodnutie k rodinnému domu žalovaného, z ktorého domu boli odvádzané odpadové vody do takto vybudovanej "čiernej stavby" tzv. "kanalizácie". Z rozhodnutia Okresného úradu Trenčín odbor starostlivosti o životné prostredie

zo dňa 09.11.2015, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta za to, že užívala neskolaudovanú stavbu tejto kanalizácie, vyplýva, že pri štátnom vodoochrannom dohľade z 05.12.2014 bolo preukázané, že táto kanalizácia nebola zabezpečená proti úniku odpadových vôd, nebola vodotesne ukončená, ani zaústená do čistiarne odpadových vôd s primeraným čistením, resp. vodotesnou žumpou. Až do 14.02.2014 neboli splaškové odpadové vody z tejto tzv. "kanalizácie" vyvážané. Orgán štátnej vodnej správy skonštatoval, že tým bol ohrozený verejný záujem z hľadiska ochrany životného prostredia a zdravia osôb. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán žalobkyni vytkol, že opatrenia týkajúce sa zabezpečenia likvidácie splaškových odpadových vôd vhodným spôsobom, ktorým sa dosiahne rovnaká úroveň ochrany vôd ako pri odvádzaní týchto vôd verejnou kanalizáciou, neboli prijaté. Správny orgán vyhodnotil konanie starostu žalobkyne, keď boli domy napájané na kanalizáciu s jeho vedomím, ako účelové a neuvážené. Vedel, že kanalizácia nie je skolaudovaná, odpadové vody odvádzané kanalizáciou nemajú zabezpečené primerané čistenie. Konanie stavebníka a zároveň stavebného úradu bolo nelogické a bez opory v zákone. Týmto neuváženým konaním boli ohrození obyvatelia ostatnej časti obce. Nebol teda naplnený atribút neškodného odvádzania odpadových vôd, aby bolo možné daná stavbu kanalizácie definovať ako riadnu verejnú kanalizáciu v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Zmluvu o odvádzaní odpadových vôd žalovaný uzavrel dňa 09.09.2019 bezodkladne potom, ako bolo vydané stavebné povolenie dňa 05.06.2019 na danú kanalizáciu. Ako ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby súd uviedol, že uplatnené právo žalobkyne je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zásadou, že z protiprávneho konania nevzniká právo ("lus ex iniuria non orifitur"), ktorej podstatou je fakt, že na právnom úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu, nemožno zakladať iné práva. Ak by súd tejto žalobe vyhovel, resp. aj ostatným žalobám podaným proti dotknutým obyvateľom žalobkyne, fakticky by tak títo poskytli žalobkyni peňažnú náhradu za sanovanie protiprávneho stavu, ktorý vytvorila žalobkyňa. Rozpor s dobrými mravmi videl súd v tom, že žalobkyňa vytvorila vlastným konaním protiprávny stav, ktorého výsledkom bolo znečistenie a ohrozenie podzemných vôd. Toto konanie žalobkyne bolo nepochybne vedomé, navyše dlhodobé, na riešenie ktorého pristúpila až po tom, čo na protiprávne konanie upozornil príslušné správne orgány jeden z obyvateľov obce svojím podnetom. V rozhodnutí správneho orgánu zo dňa 09.11.2015 sa tiež uvádza nedostatok súčinnosti žalobkyne pri riešení problému, sťažovanie postupu v konaní zo strany žalobkyne, čím sa riešenie problémov z dôvodov na strane žalobkyne predlžovalo. Takisto žalobkyni v správnom konaní v odôvodnení svojho rozhodnutia vytkol, že opatrenia týkajúce sa zabezpečenia likvidácie splaškových odpadových vôd vhodným spôsobom, ktorým sa dosiahne rovnaká úroveň ochrany vôd ako pri odvádzaní týchto vôd verejnou kanalizáciou, neboli prijaté. Žalobkyňa vybudovala a užívala stavbu tejto kvázi kanalizácie bez stavebného a kolaudačného povolenia. Vediac, aký je reálny stav žalobkyňa ako stavebný orgán skolaudovala minimálne 9 rodinných domov, ktoré odvádzali odpadové vody do takto vybudovanej čiernej stavby - kvázi kanalizácie. Žalovaný ako obyvateľ obce mal legitímne očakávania, že žalobkyňa, ktorá plní úlohy stavebného úradu zriadi kanalizáciu v súlade so zákonom, čo sa však nestalo. Túto situáciu s nefunkčnou kanalizáciou žalobkyňa dlhé roky neriešila, pretože až do roku 2014 neboli splaškové vody z kanalizácie vyvážané. Pokiaľ by súd vyhovel žalobe, bola by tým porušená aj zásada, že z nepráva (protiprávneho konania) nemôže vzniknúť právo. Súd totiž nemôže pripustiť, aby následky protiprávneho konania žalobkyne boli prenášané na žalovaného v podobe povinnosti uhradiť jej časť nákladov na odstránenie tohto protiprávneho stavu. Ide pritom o náklady, ktoré boli vypočítané podľa žalobkyňou paušálne stanoveného množstva odpadových vôd na jednu osobu, čo nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou, v zmysle ktorej sa poplatky za odpadové vody stanovujú podľa skutočne odvedených odpadových vôd po zohľadnení regulovaných cien za 1m³ (§ 28 ods. 6, § 28 ods. 10 zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách). Náklady teda neboli vypočítané na základe skutočne nameraného množstva vypúšťaných odpadových vôd z domu žalovaného a jedine týmto spôsobom by bolo možné ustáliť skutočnú výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného, pokiaľ by bol nárok žalobcu voči nim daný. Výška žalovanej sumy by neobstála ani s prihliadnutím na skutočnosť, že celková dĺžka kanalizácie zistená odborným odhadom počas obhliadky orgánom štátnej ochrany vôd je 450 m. Ulica, na ktorej býva žalovaný tvorí pritom iba menšiu časť tejto dĺžky kanalizácie, pričom z dlhšej časti vedie cez iné husto zastavané územie obce. Žalobkyňa tak nepreukázala, že suma, ktorú vyúčtovala žalovanému je oprávnená, že zodpovedá rozsahu žalovaným vyprodukovaných splaškových vôd v rozhodnom období. Keďže žalobkyňa vytvorila tento protiprávny stav treba na jej vrub pripísať skutočnosť, že presný rozsah splaškov odvedených z domu žalovaného do jej kanalizácie v rozhodnom období je ťažko zistiteľný. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd nároku žalobkyne odoprel právnu ochranu a žalobu ako nedôvodnú

zamietol. Keďže nebola preukázaná danosť základu nároku, súd sa nezaoberal námietkou premlčania uplatneného práva vznesenou žalovaným.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Žalovanému ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalobkyni ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Podľa nej bolo nesporné, a konštatuje to v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj súd, že žalovaný bol napojený na kanalizáciu žalobkyne, že splašky do nej vypúšťal a že za to nič neplatil. Takisto je nesporné to, že obec splašky vyviezla po rozhodnutí Okresného úradu Trenčín. Za daného nesporného skutkového stavu je potom zamietnutie žaloby pre žalobkyne nepochopiteľným a minimálne predčasným rozhodnutím. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bez akéhokoľvek právneho titulu vypúšťal do stavby kanalizácie žalobcu svoje splašky a nútil tým žalobkyňu, ako vlastníka stavby, tento stav sanovať nákladným vývozom tejto kanalizácie. V danom prípade, je úplne nerozhodné, že sa malo jednať v tejto dobe o nepovolenú stavbu kanalizácie. Ani táto skutočnosť nezabránila žalovanému v tom, aby pokračoval vo vypúšťaní splaškov do tejto, podľa neho „čiernej“, stavby, a tým opakovane nútil žalobkyňu vyvážať splašky z tejto stavby, aby zabránil ich vytekaniu do okolitého prostredia. Záver súdu, že povinnosť žalobkyne vyvážať splašky zo stavby kanalizácie jej vyplývala priamo z rozhodnutia správneho orgánu (Okresného úradu Trenčín), a preto sa nemôže jednať v danom prípade o plnenie za iného, je nesprávny a vychádza z nesprávnej interpretácie predmetného rozhodnutia orgánu štátnej správy. Okresný úrad Trenčín ako príslušný orgán štátnej správy na úseku ochrany životného prostredia rozhodol, že žalobkyňa je povinná splašky, ktoré sa v kanalizácii nachádzajú (v čase vydania rozhodnutia) zlikvidovať predpísaným spôsobom a zároveň zabezpečiť likvidáciu aj ďalších splaškov, ktoré sa do tejto kanalizácie dostanú v budúcnosti. Žalobkyňa tieto splašky predpísaným spôsobom zlikvidovala a následne pokračovala v likvidácii aj splaškov, ktoré do kanalizácie neustále pritekali, a to (aj) z domu žalovaného. Nejednalo sa však o splašky žalobkyne, a to je podstatná okolnosť. Jednalo sa (aj) o splašky žalovaného, ktoré žalovaný vypúšťal do kanalizácie žalobkyne bez dohody s ňou. To, že štátny orgán nariadil v konečnom dôsledku žalobkyni ako vlastníčkovi stavby zlikvidovať splašky nachádzajúce sa na tejto stavbe a zabrániť tak ich unikaniu z tejto stavby do okolia, samo o sebe neznamená, že žalovaný mohol bez akýchkoľvek nákladov a právneho titulu zadarmo vylievať svoje splašky do tejto stavby. V tomto smere absolútne neobstojí argumentácia súdu prvej inštancie, že žalobkyňa zavinila daný stav, a preto nemá právo na náhradu nákladov za vývoz týchto splaškov z jeho stavby. Žalobkyňa po kontrole štátneho orgánu ochrany životného prostredia v roku 2014 urobila protipatrenia, aby splašky neunikali do okolia. Náklady na tieto opatrenia však žalobkyňa podanou žalobou nežiada. Žiada len náklady na likvidáciu splaškov, ktoré jej vznikli už po vykonaní týchto opatrení. Nikto tak nemal právo zadarmo do takejto kanalizácie aj naďalej vylievať svoje splašky. Pokiaľ tak robil žalovaný aj naďalej, teda po roku 2014, je povinný uhradiť tomu zodpovedajúce náklady vynaložené na likvidáciu týchto splaškov predpísaným spôsobom. Hoci za likvidáciu odpadov na svojej nehnuteľnosti zodpovedá vlastník tejto nehnuteľnosti, neznamená to, že vlastník nemá právo voči pôvodcovi tohto odpadu na náhradu nákladov, ktoré mu tým vznikli. Nie je daný žiadny zákonný dôvod na to, aby obec bola nútená znášať náklady na likvidáciu odpadov, ktoré bez dohody s obcou jej obyvatelia umiestňujú po obecnom majetku. Pritom je zrejmé, že predmetom žaloby žalobcu nie sú náklady za splašky, ktoré sa už nachádzali na stavbe kanalizácie, ale predmetom žaloby sú náklady obce na likvidáciu splaškov, ktoré po rozhodnutí Okresného úradu Trenčín do stavby kanalizácie neustále pritekali. Okrem toho, podľa právnej úpravy prevedenej zákone č. 364/2004 Z.z. o vodách v spojení so zákonom č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách platí, že za splaškovú vodu a jej likvidáciu zodpovedá jej producent. Tento je zároveň povinný uzatvoriť zmluvu o pripojení sa na verejnú kanalizáciu alebo je povinný predložiť povolenie príslušného orgánu štátnej vodnej správy na iný spôsob nakladania s odpadovými vodami. V opačnom prípade sa dopúšťa neoprávneného vypúšťania odpadových vôd. Žalovaný nemal so žalobkyňou uzavretú žiadnu zmluvu ani nemal povolenie orgánu štátnej vodnej správy na iný spôsob nakladania s odpadovými vodami. Žalovaný tak neoprávnené vypúšťal odpadové vody do žumpy žalobkyne, s čím žalobkyni vznikli dodatočné náklady, a teda základ jej nároku na náhradu takto vzniknutých nákladov je nepochybne daný. Argument súdu, že žalobkyňa vyprázdňovala vlastnú žumpu a plnila vlastnú povinnosť, a preto jej náhrada nákladov za vyprázdňovanie nepatrí, tak v danom prípade neobstojí. Žalobkyňa síce vyprázdňovala vlastnú žumpu, ale bola donútená túto činnosť robiť, pretože túto žumpu nezákonným spôsobom bez dohody so žalobkyňou plnil svojimi splaškami práve žalovaný. Je teda preukázané, že žalobkyňa likvidovala splašky žalovaného, pritom tak musela robiť, hoci tak mal robiť sám žalovaný. Rovnako neobstojí ani argument, že žalobkyňa podanou žalobou sanuje následok svojho protiprávneho konania. Za svoje konanie (nekonanie) do

roku 2014 žalobkyňa dostala v správnom pokutu, ktorú uhradila. Zároveň jej bolo uložené vykonať nápravné opatrenia za účelom predchádzaniu ohrozeniu životného prostredia. Od roku 2014 tak konanie žalobkyne nie je možné označiť ako protiprávne. Žalobkyňa urobila opatrenia na riadnu likvidáciu prípadných splaškov, ktoré by stiekli do jeho kanalizácie a kanalizáciu zabezpečila proti vytekaniu. Od roku 2014 tak kanalizácia žalobkyne mohla byť využívaná ako žumpa. Je preto potrebné rozlišovať konanie žalobkyne do roku 2014 (do vydania rozhodnutia Okresného úradu Trenčín) a od roku 2014, po vykonaní nápravných opatrení. Žalobkyňa tak žiada od žalovaného len tie náklady, ktoré mala s likvidáciou jeho splaškov po vykonaní nápravných opatrení na stavbe „kanalizácie“ v roku 2014 a následne za rok 2015, 2016 a 2017. Za daných okolností je potom jej nárok plne odôvodnený. Vzhľadom na súdom prvej inštancie nevykonané, avšak žalobkyňou navrhnuté, dokazovanie považuje žalobkyňa za predčasný záver súdu prvej inštancie o rozsahu splaškov žalovaného. Žalobkyňa žiadala v konaní vypočuť ako svedka osobu, ktorá osobne vykonávala vývoz tejto žumpy, a teda vie sa vyjadriť k rozsahu splaškov. Táto osoba aj účtovala náklady za vývoz žumpy a vie sa teda zodpovedne vyjadriť aj k ich primeranosti. Táto osoba sa vie tiež vyjadriť k tomu, kto bol alebo nebol napojený na túto kanalizáciu, nakoľko táto osoba kanalizáciu aj čistila a bol robený aj kamerový prieskum kanalizácie, za účelom, či nedochádza k presakovaniu do prostredia. Na základe týchto argumentov žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania vo vyššie uvedenom smere tak, aby žalobcovi nebolo upreté právo na spravodlivý proces a zákonné a správne rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Podľa neho sú tvrdenia žalobkyne o dôvodoch zamietnutia jej žaloby zjednodušené. Presné dôvody zamietnutia žaloby žalobcu sú uvedené v bodoch 24. a nasl. rozsudku, na ktoré žalovaný odkazuje. Dôvody pre ktoré súd zamietol žalobu žalobcu sú najmä skutočnosť, že v zmysle rozhodnutí Okresného úradu Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie bola žalobkyňi uložená povinnosť zlikvidovať a odviezť splašky, a teda nemôže sa v tomto prípade jednať o plnenie za iného. Súd zamietol žalobu aj z dôvodu, že žalobkyňou uplatnené právo je v rozpore s dobrými mravmi, ako je to presne popísané v bode 26. rozsudku. Napadnutý rozsudok považuje žalovaný za vecne správny a jeho odôvodnenie je dostatočné a zrozumiteľné. Ďalej žalovaný uviedol, že v zmysle vydaného rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 09.04.2015 bola jasne a jednoznačne uložená povinnosť zabezpečiť likvidáciu splaškových vôd žalobkyňi, nie žalovanému a to z jeho nepovolenej stavby. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaný vypúšťal splašky bez právneho titulu do „kanalizácie“ - nepovolenej stavby, či dokonca tým, že vypúšťal splašky mal nútiť žalobkyňu k ich nákladnému vývozu, je nutné hľadať príčinu tohto stavu v minulosti. Žalovaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.09.2003 kúpil od žalobkyne pozemok za účelom výstavby rodinného domu, pričom v čl. VI. bola dohodnutá povinnosť žalobkyne vybudovať kompletne inžinierske prípojky na hranicu pozemku ako aj komunikáciu so živičným povrchom. Teda žalovaný legitímne očakával, že na pozemok, ktorý kupuje budú „dotiahnuté“ prípojky, vrátane kanalizačnej. Presvedčenie žalovaného o tom, že prípojky, vrátane kanalizačnej existujú bolo utvrdené vydaným kolaudačným rozhodnutím zo dňa 11.06.2008, ktorým bolo povolené užívanie jeho rodinného domu. Je zarážajúce, že žalobkyňa vydala kolaudačné rozhodnutie a uviedla v ňom, že rodinný dom je napojený na kanalizačnú prípojku, hoci vedela, že verejná kanalizácia v tejto časti v podstate neexistuje. Ak by žalobkyňa riadne vybudovala kanalizáciu, túto riadne skolaudovala a táto by mala charakter kanalizácie ako to predpokladá zákon č. 442/2002 Z.z. k tomuto sporu by nedošlo, žalovaný by riadne mal uzatvorenú zmluvu o pripojení (tak ako to vykonal nedávno) a riadne by platil poplatky v zmysle zmluvy. Žalovaný, vzhľadom k vyššie uvedenému považuje za absurdné tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný ju nútil vyvážať splašky. Veď to bol žalobkyňa kto vydal kolaudačné rozhodnutie, teda povolenie užívať rodinný dom, v ktorom je uvedené, že rodinný dom je napojený na kanalizačnú prípojku, a teda je zabezpečený odvod splaškov z rodinného domu a bola to práve žalobkyňa, kto predal žalovanému pozemok, s tým, že v kúpnej zmluve sa zaviazala vybudovať prípojky, čo však nevykonala. Kto teda zavinil uvedený stav? Podľa názoru žalovaného jednoznačne žalobkyňa. Príčina sporu spočíva v konaní žalobkyne, kedy táto vybudovala bez stavebného povolenia tzv. teleso kanalizácie, ktoré nebolo skolaudované a svojím konaním (vydaním kolaudačného rozhodnutia) umožnila užívanie rodinného domu žalovaného a teda i odvod splaškov. Do času kým sa vecou nezačal zaoberať Okresný úrad Trenčín žalobkyňa nevykonávala odvoz splaškov - hoci je zrejme, že vedela, že splašky vytekajú do okolia. Po tom ako bola uvedená skutočnosť zistená sa vlastníci dotazovali na žalobkyňu s požiadavkou na riešenie situácie s tým, že žalobkyňa uviedla, že náklady na odvoz splaškov bude hradiť ona. Uvedenému jednoznačne zodpovedá i skutočnosť, že žalobkyňa neúčtovala žalovanému žiadne poplatky, resp. náklady. Navyiac podľa názoru žalovaného je rozporné s dobrými mravmi ak by si mala žalobkyňa nárokovať náklady na likvidáciu odpadov, ktoré sú vypúšťané do nepovolenej

stavby, teda stavby, ktorú nie je možné užívať, z nepráva nemôže vzniknúť právo. Ak tento stav zavinila žalobkyňa, je nutné aby znášala s tým spojené následky. Nemožno tvrdiť, že konanie žalobkyne po roku 2014 nie je protiprávne, protiprávny stav trval až do vydania kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania kanalizačnej vetvy „Prúdy“ v roku 2019, do toho času išlo o nepovolenú, neskolaudovanú stavbu, čo zapríčinila žalobkyňa. Žalovaný nepochybne mal snahu v roku 2014 vec riešiť vybudovaním vlastnej žumpy, kedy však starosta žalobkyne uviedol, že obec bude znášať na vlastné náklady likvidáciu splaškov. Pokiaľ ide o nevykonanie výsluchu žalobkyňou navrhnutého svedka súdom prvej inštancie, uvedený postup súdu považuje žalovaný za správny vzhľadom na charakter sporu, zistené skutočnosti na základe predložených dôkazov a vôbec právne posúdenie veci. Žalovaný je toho názoru, že jeho výpoveďou, s ohľadom na právne posúdenie veci, by sa nič relevantné v konaní nepreukázalo. Žalovanému nie je zrejme ako by mal svedok preukázať rozsah splaškov. Žalovaný uvádza, že v súdnom konaní môže ktorákoľvek sporová strana navrhovať dôkazy, pričom však je len na rozhodnutí súdu, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Prípadné nevykonanie navrhnutého dôkazu, nie je v zmysle existujúcej judikatúry samo o sebe porušením práva na spravodlivý proces, resp. odňatím možnosti konať pred súdom. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

7. K vyjadreniu žalovaného na jej odvolanie sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, plne sa pridrižiava dôvodov svojho odvolania a žiada odvolací súd, aby mu v celom rozsahu vyhovel. Aj z vyjadrenia žalovaného jasne vyplýva, že žalovaný si bol vedomý potreby hradenia nákladov za vyprodukované splašky, avšak napriek tomu žiadne poplatky nehradil a ani žalobkyňa žiadnym spôsobom na úhradu týchto nákladov neprispel. Na základe toho má žalobkyňa za to, že žalovaný sa vzniknutú situáciu snažil využiť vo svoj prospech a za danej situácie zbaviť sa hradenia poplatkov za likvidáciu splaškov, ktoré však preukázateľne produkoval. Ak žalovaný tvrdí, že bol v „legitímnom očakávaní“, že jeho dom je riadne napojený na funkčnú kanalizáciu, prečo potom nehradil žiadne náklady na likvidáciu svojich splaškov majiteľovi kanalizácie? Už tým samým sa predsa bezdôvodne obohacoval, keďže nehradil náklady na likvidáciu svojich splaškov, ktoré hradili ostatní obyvatelia obce. Uvedené tvrdenie žalovaného tak priamo usvedčuje žalovaného, že vzniknutú situáciu využili vo svoj prospech a spoliehal sa na to, že náklady na likvidáciu svojich splaškov nebude musieť platiť. Na druhej strane, minimálne od roku 2014 žalovaný vedel o tom, že kanalizácia nie je skolaudovaná a že ako stavba patrí žalobkyňa. Napriek tejto skutočnosti aj po tejto dobe vylieval svoje splašky do takejto kanalizácie, a to bez dohody so žalobkyňou. Argument žalovaného o tom, že sa domnieval, že kanalizácia je funkčná tu neobstojí, pretože v tej dobe už vedel, že funkčná nie je. Žalovaný nehradil žalobkyňa absolútne nič, aj keď mu muselo byť zrejme, že za likvidáciu splaškov musí ako ich producent platiť alebo si ich musí likvidovať sám tak, ako za ich likvidáciu musí platiť aj samotná žalobkyňa. Argumentácia žalovaného v tom smere, že neplatil nič preto, lebo vedel, že sa nejednalo o verejnú kanalizáciu, neobstojí. Pretože ak žalovaný vedel, že sa nejednalo o verejnú kanalizáciu, konal protiprávne, pokiaľ do nej vypúšťal svoje splašky. Takto úmyselne vypúšťal splašky do stavby žalobkyne, namiesto toho, aby ich predpísaným spôsobom likvidoval, a túto svoju povinnosť bez dohody so žalobkyňou prenášal na jej ťarchu. Rovnako neobstojí argumentácia žalovaného, že kupoval pozemok s prípojkou na kanalizáciu. Uvedená skutočnosť nemá nič spoločné s úhradou nákladov na likvidáciu splaškov. Svoje splašky som povinný likvidovať predpísaným spôsobom bez ohľadu na existenciu alebo neexistenciu prípojky kanalizácie. Ani prípojka plynu neopravňuje na odber plynu bez hradenia jeho nákladov. Okrem toho žalovaný ani nebol dohodnutý so žiadnym subjektom, že za neho zlikviduje jeho splašky, a teda ich mal likvidovať sám. Tieto splašky však nelikvidoval, ale ich jednoducho vypúšťal do stavby žalobkyne. Robil tak napriek tomu, že vedel, že kanalizácia nie je plne funkčná, že svojim konaním a odpadom zaťažuje majetok žalobkyne bez akejkoľvek dohody. Žalobkyňa musela svoju stavbu pre konanie žalovaného neustále čistiť a keďže sa jednalo o splašky, musela zabezpečiť ich predpísanú likvidáciu, s čím jej vznikli dodatočné náklady, ktorých (pomernú) náhradu si od žalovaného žiada v tomto konaní. Keby žalovaný túto stavbu splaškami neplnil, povinnosť vyprázdňovať čistú žumpu by mu nevznikla. Ako potvrdil svedok H. U. v konaní Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21Csp/151/2018 dňa 09.03.2020, ktorého však súd prvej inštancie v tomto konaní odmietol vypočuť, predmetná žumpa bola po rozhodnutí Okresného úradu Trenčín vyčistená do sucha a zablendovaná a skontrolovaná proti presakovaniu do prostredia. Teda žiadne splašky sa v nej nenachádzali, tie tam pritekli konaním žalovaného. V tomto kontexte tak rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, odbor životného prostredia má úplne inú výpovednú hodnotu. Predmetná stavba bola na základe toho rozhodnutia úplne vyčistená do sucha. Žalobkyňa si tak svoju povinnosť zabezpečiť likvidáciu splaškov na tejto stavbe splnil. Bez konania žalovaného by tak nebolo čo vyvážať a čistiť a žalobkyňa by nevznikli žiadne ďalšie náklady. Na základe toho bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného preukázateľne vzniklo, dokonca bolo úmyselné, keďže vedel, že stavba kanalizácie nie je úplne dokončená, a jeho výška sa rovná (pomerným) nákladom, ktoré

žalobkyňa mala na znovučistenie svojej stavby (vývoz splaškov) v dôsledku takéhoto neoprávneného konania.

8. K tomuto vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že ak žalobkyňa uvádza, že na strane žalovaného dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu tým, že neplatil za likvidáciu splaškov, takéto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko je nesporné, že za obdobie až do roku 2014-15 k žiadnej likvidácii splaškov zo strany žalobkyne nedochádzalo. Žalobkyňa sa svojim vyjadreniami opakovane snaží navodiť dojem, že žalovaný ako keby nemal záujem uhrádzať náklady na likvidáciu splaškov, alebo sa úmyselne vyhýbal hradeniu nákladov na ich likvidáciu, pričom je evidentné, že tomu tak nie je. Ako žalovaný opakovane v konaní tvrdil, akonáhle bolo zistené, že kanalizácia nie je funkčná, resp. žalobkyňa hoci si je vedomá toho, že uvedené teleso kanalizácie nie je zablendované a splašky z rodinných domov vytekajú do okolia, mal záujem uvedenú situáciu riešiť a to tým, že si vybuduje vlastnú žumpu. Štatutárny zástupca žalobkyne však uviedol, že žalobkyňa bude tieto náklady na likvidáciu znášať v plnom rozsahu. Uvedená skutočnosť bola celkom nepochybne preukázaná výpoveďami svedkov v konaní, na ktoré odkazuje žalobkyňa, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21Csp/151/2018, ktoré konanie je v zásade skutkovo i právne totožné s týmto konaním. V uvedenom konaní bolo teda preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným (a ostatnými vlastníkami rodinných domov) došlo k uzatvoreniu ústnej dohody o tom, že likvidáciu splaškov bude zabezpečovať žalobkyňa až do času jej riadneho skolaudovania. Nemôže obstať tvrdenie žalobkyne o tom, že ak žalovaný vedel, že kanalizácia nie je funkčná konal protiprávne ak do nej vypúšťal svoje splašky. Veď to bola žalobkyňa, kto povolil užívanie rodinného domu žalovaného kolaudačným rozhodnutím. Žalovaný trvá na tom, že uplatnenie si nároku v tomto súdnom konaní je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi, v plnom rozsahu sa pridrižiava tejto právnej argumentácii uvedenej v predošlých písomných vyjadreniach ako i prednesoch na pojednávaní. Žalobkyňa zrejme účelovo prehliada podstatnú skutočnosť a pôvodnú príčinu, ktorá spôsobila uvedený stav a to je fakt, že žalobkyňa vydala stavebné povolenie pre žalovaného na vybudovanie rodinného domu a umožnila vydaným kolaudačným povolením užívanie rodinného domu, s ktorým je nepochybne spojená i produkcia splaškov. Nastal teda stav spôsobený výlučne konaním žalobkyne, ktorý bol nútený žalovaný riešiť po tom ako sa dozvedel, že stavba tzv. kanalizácie je nefunkčná, a to tým, že mal záujem vybudovať si vlastnú žumpu spolu s ostatnými vlastníkami rodinných domov, ktorí boli v rovnakej situácii ako žalovaný v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu a v záujme riešenia uvedenej situácie sa obrátil v roku 2014 na žalobkyňu, ktorá však prisľúbila, že likvidácia splaškov bude realizovaná žalobcom na jej náklady. Žalovaný popiera, že by na jeho strane došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne o tom, že si splnila svoju povinnosť uloženú jej Okresným úradom Trenčín a to zabezpečiť čistenie žumpy a v tejto súvislosti taktiež, že žalovaný sa snaží využiť situáciu vo svoj prospech s cieľom vyhnúť sa poplatkom za vyprodukované splašky, k tomu žalovaný uvádza, že žalobkyňa bola sankcionovaná Okresným úradom Trenčín a bola jej o. i. uložená povinnosť zabezpečiť odvoz splaškových vôd. Ak teda táto povinnosť bola uložená žalobkyňi, pričom pri plnení povinnosti jej vznikli náklady, je v rozpore s dobrými mravmi aby žalobkyňa požadovala tieto náklady od žalovaného. Ak by mal náklady na odvoz splaškov znášať žalovaný, v konečnom dôsledku by to znamenalo, že povinnosť uloženú žalobkyňi by zabezpečil práve žalovaný, uvedené sa prieči logike veci.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

11. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o žalobe žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zistenia, že žalobkyňa vybuodovala a užívala stavbu tzv. "kanalizácie" bez stavebného a kolaudačného rozhodnutia a následne sama ako stavebný úrad vydala kolaudačné rozhodnutia k viacerým rodinným domom, vrátane rodinného domu žalovaného, ktoré boli napojené na túto tzv. "kanalizáciu" žalobkyne a odvádzali do nej splašky. Uvedené zistenia a skutočnosť, že žalobkyňa umožnila odvádzanie odpadových vôd z rodinných domov skolaudovaných vrátane kanalizačnej prípojky

do kanalizácie vybudovanej bez stavebného a kolaudačného povolenia, teda do tzv. "čiernej stavby", nepochybne vyplynuli z rozhodnutia Okresného úradu Trenčín č. OU-TN-OSZP3-2015/012756-012 TPJ zo dňa 09.11.2015, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta 8.000 eur za spáchaný správny delikt - užívanie časti stavby verejnej kanalizácie od roku 2006 po súčasnosť bez kolaudačného povolenia. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalovaný napojil svoj rodinný dom na tzv. "kanalizáciu" žalobkyne a vypúšťal do nej odpadové vody produkované v jeho rodinnom dome. Strany ani nespochybňovali okolnosti týkajúce sa vývozu splaškov z uvedenej tzv. "kanalizácie" žalobkyňou na jej účet po tom, čo Okresný úrad Trenčín vydal dňa 09.04.2015 rozhodnutie č. OU-TN-OSZP3-2015/007837-005 TPJ, ktorým bola žalobkyni ako stavebníkovi stavby "kanalizácie" vybudovanej bez stavebného a kolaudačného povolenia uložená povinnosť zabezpečiť likvidáciu splaškových vôd z tejto kanalizácie a predložiť návrh konkrétneho riešenia likvidácie odpadových vôd z dlhodobého hľadiska.

12. Pokiaľ žalobkyňa vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala ním navrhnutý dôkaz výsluchom svedka - osoby, ktoré vývoz splaškov realizovala a v tomto vzhladom porušenie jeho práva na spravodlivý proces, odvolací súd vyhodnotil tento odvolací dôvod uplatnený žalobkyňou ako neopodstatnený. Z odvolacích tvrdení žalobkyne totiž nevyplynuli žiadne relevantné skutočnosti vo vzťahu k posúdeniu stavby "kanalizácie" žalobkyne, napojenia rodinných domov na túto nepovolenú stavbu, vypúšťania odpadových vôd do nej, jej vývozu na základe rozhodnutia príslušného úradu a úhrady za jej vývoz. Tieto skutočnosti, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, totiž medzi stranami neboli sporné, resp. boli v spore preukázané. Ak teda prvoinštančný súd na pojednávaní konanom dňa 10.12.2019 rozhodol, že výsluch žalobkyňou navrhovaného svedka H. Hejdiša, jeho postup bol plne v súlade s § 195 ods. 1 CSP a nedošlo ním k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces a to aj s dôrazom na právny dôvod zamietnutia žaloby. Nevykonanie dôkazov súd prvej inštancie podrobne a presvedčivo odôvodnil v bode 28. napadnutého rozsudku.

13. Súd prvej inštancie totiž založil svoje rozhodnutie predovšetkým na konštatovaní, že na strane žalovaného nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1 a 2, § 454 Občianskeho zákonníka, lebo povinnosť zlikvidovať a odviezť odpadové vody mala žalobkyňa z "kanalizácie" v jej vlastníctve, a teda ak ju vyprázdňovala, vyprázdňovala vlastnú kanalizáciu, pričom tvrdeniu žalovaného o tom, že na bezodplatnom vypúšťaní splaškov z jeho rodinného domu prostredníctvom kanalizačnej prípojky do „kanalizácie“ žalobkyne boli od počiatku dohodnuté, nasvedčuje skutočnosť, že až do februára 2014 žalovaný žalobcovi za odvoz splaškov neplatil a žalobkyňa od neho žiadne plnenie za to obdobie nepožadovala. Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru o rozpore uplatneného práva s dobrými mravmi, keď konštatoval, že protiprávneho konania žalobkyne spočívajúce vo výstavbe nepovolenej a neskolaudovanej „kanalizácie“, jej užívaní a vydaní kolaudačných rozhodnutí k rodinným domom napojeným na túto "čiernu stavbu", nemôže vzísť právo žalobkyne na úhradu nákladov za takéto užívanie nepovolenej "kanalizácie".

14. Odvolací súd sa s uvedenými právnymi závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje. Rovnako sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že z protiprávneho konania nemôže vzísť právo, a teda ak samotná žalobkyňa vytvorila stav, keď rodinné domy (vrátane rodinného domu žalovaného) boli napájané na jej „kanalizáciu“, ktorá ako stavba nebola povolená a skolaudovaná a tieto rodinné domy žalobkyňa v pozícii stavebného úradu následne skolaudovala vrátane kanalizačných prípojok (bez vybudovania vlastných žump) - logicky bez možnosti uzatvorenia zmlúv o pripojení nehnuteľnosti žalovaného na verejnú kanalizáciu v zmysle zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách (keďže zmluvy o pripojení k "čiernej stavbe" nebolo možné uzatvoriť), nemožno žalovanému uložiť povinnosť podieľať sa na úhrade nákladov, ktoré žalobkyni vznikli s jej súhlasom, v dôsledku jej vedomého a najmä protiprávneho konania.

15. Vzhľadom na správnosť záveru prvoinštančného súdu o neexistencii vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného odvolací súd už neskúmal správnosť samotnej výšky tvrdeného bezdôvodného obohatenia, ani prípadné premlčanie tohto práva, resp. jeho časti.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a na jeho právne posúdenie. Žalobcom uplatnené podstatné odvolacie tvrdenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).